

Arrest

nr. 65 006 van 19 juli 2011
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kosovaarse nationaliteit te zijn, op 27 mei 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 26 april 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 20 juni 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 6 juli 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat B. SOENEN verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché E. DEWIL, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die volgens zijn verklaringen België binnenkwam op 28 september 2009, verklaart er zich dezelfde dag vluchteling.

1.2. De commissaris-generaal weigert aan verzoeker de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus bij beslissing van 26 april 2011, verstuurd op 27 april 2011.

1.3. De bestreden beslissing geeft de feiten als volgt weer:

“Volgens uw verklaringen bent u een Rom afkomstig uit Urosevac (Ferizaj), Kosovo, en hebt u de Kosovaarse nationaliteit. Van beroep bent u een koordenslager en u verkocht deze koorden en ander textiel op de markt in verschillende steden in Kosovo. Sinds het einde van het conflict in Kosovo in 1999 hebt u regelmatig problemen met de Albanese inwoners van Kosovo. Zo stond u in 2000 op de markt van Vitina en verkocht enkele koorden aan een etnisch Albanese veehouder. Hij betaalde echter niet

meteen, maar beloofde een week later te betalen. Eén week later begaf u zich naar zijn huis om het geld op te eisen. Hij weigerde nog steeds te betalen, maar gezien u aandrang nam hij u mee naar de stallen. Daar bond hij u vast en ranselde u samen met zijn zonen af. In het jaar 2001 werd u geslagen door een zekere S. Hij had in 1999 een zekere R., een Roma, vermoord en u zou van deze moord getuige geweest zijn. In 2001 had u uw mond voorbij gepraat bij een aantal jongeren en verklaart dat u wist wie R. had vermoord. Daarom kwam S. naar uw huis, gaf u voor de ogen van uw vader een rammeling en zei u Kosovo te verlaten. U bleef een tijdje binnen en vertrok vervolgens naar Macedonië. Na twee maanden omzwervingen in Macedonië, keerde u terug naar Kosovo. U bleef nog een tijdje binnen, maar ging na een jaar toch weer naar buiten. S., die intussen een tijd in de gevangenis had doorgebracht, zag u op straat lopen en nam u mee naar zijn magazijn. Tijdens zijn gevangenschap werd hij onder meer beschuldigd van de moord op R. en hij verweet u zijn betrokkenheid daarbij te hebben geopenbaard. Hij hield u met een andere onbekende man twee à drie uur vast, ze sloegen u en zegden u uit zijn zicht te blijven en geen klacht in te dienen bij de politie, anders zou hij u en uw familie uitmoorden. In 2006 ondernam u een eerste poging om het land te verlaten. U liet een vals visum in uw paspoort plaatsen en trachtte via de luchthaven van Belgrado naar West-Europa te reizen. U werd echter betrapt op de luchthaven van Belgrado. De rechtbank van Leskovac gaf u enkel een voorwaardelijke straf, gezien het uw eerste overtreding was. In 2008 op de markt van Urosevac kwam een etnische Albanees, met de bijnaam S., naar uw standplaats en verweet u dat u te luid riep. U repliceerde met de vraag waarom hij u wilde vermoorden zoals hij met een zekere E. had gedaan, verwijzende naar de dood van ene E. H. in 1999. Deze jongen was tijdens het conflict 11 jaar oud, werd levend verbrand in zijn huis en het was algemeen geweten dat Sh. verantwoordelijk was voor deze daad, hoewel hij er nooit voor was berecht. Daarop begon hij u te slaan. Dit incident gaf u aan bij de politie, meer bepaald bij een Ashkali agent. Hij noteerde uw verklaringen en beloofde u het nodige te doen om de zaak tot een goed einde te brengen, maar vertrouwde u tegelijkertijd toe dat u aan de gevolgen moest denken en dat er amper steun te verkrijgen was voor mensen van jullie afkomst. Later kwam Sh. bij u thuis. Hij verweet u gepraat te hebben over zijn aandeel in de moord op E. H. en dreigde dat als hij hiervoor in de gevangenis zou belanden, hij u en uw gezin zou vermoorden. Hij verbood u nog op de markt van Urosevac te staan en daarom trok u naar de markt van Lipjan. Daar zag u op 21 september 2009 dat diezelfde Sh. twee mannen op u afstuurde. Zij zeiden u dat ze schoenen hadden gekocht bij u en eisten hun wisselgeld op. Gezien u hen niets had verkocht weigerde u geld te geven, waarop zij u beledigden en sloegen. Dit was voor u de druppel die de emmer deed overlopen en u besloot het land te ontvluchten. Op 26 september 2009 verliet u samen met uw neef M. illegaal het land. Jullie lieten jullie per gesloten bestelwagen naar België voeren, alwaar jullie op 28 september 2009 asiel aanvraagden. Na uw vertrek heeft Sh. bij uw vader en broers nog naar u geïnformeerd, waardoor uw broers gestopt zijn met de school en uw vader zijn huis heeft verkocht met het oog op een vertrek richting België. Ter staving van uw asielrelaas legde u volgende documenten neer: een originele UNMIK-kaart van 3/2/2003, een kopie van uw geboorteakte uitgegeven op 8/11/2006 te Ferizaj, een originele lidkaart van de Roma-partij PRYK (Partia e Romane Yekhipesko pe Kosova) met enkele stempels van het jaar 2003 tot 2010, een fax van PRYK waarin de voorzitter uw etnische afkomst en problemen bevestigt, vier artikels over de situatie van de Roma in Kosovo (en vertaling naar het Nederlands), een print van een attest van de organisatie voor de Bescherming van de Roma in Kosovo (AMDRK) van 17/3/2011, een print van een attest van het Forum voor Roma in Kosovo van 16/3/2011 en de print van een 'beslissing' van het Netwerk van Roma-organisaties in Kosovo van 16/3/2011 waarin de respectievelijke voorzitters van deze organisaties uw etnische afkomst bevestigen en het feit dat u Kosovo verliet om veiligheidsredenen (telkens met vertaling naar het Frans)."

Verzoeker betwist dit feitenrelaas niet.

1.4. De bestreden beslissing stelt dat verzoeker er niet in geslaagd is aannemelijk te maken dat hij een gegronde vrees heeft voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of dat hij een reëel risico loopt op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. De beslissing berust op volgende gronden:

- verzoeker en zijn neef hebben tegenstrijdige verklaringen afgelegd over hun reis naar België. Dit ondergraaft verzoekers algemene geloofwaardigheid en oprechtheid ten aanzien van de Belgische autoriteiten;
- de ernst van verzoekers problemen moet worden gerelativeerd. Verzoekers aanvaring met de veehandelaar die niet wilde betalen, dateert van 2000. Na verzoekers mislukte vluchtpoging uit Servië in 2006 kende hij ook geen problemen meer met S. Verder is het op zijn minst vreemd dat verzoekers familie twee jaar na zijn vertrek nog steeds in Urosevac woont, waar Sh. nog steeds naar verzoeker op zoek zou zijn en daarom zijn familie zo ernstig lastig valt dat zijn broers met school stoppen en zijn vader het huis verkoopt;

- verzoeker heeft geen concrete feiten en elementen aangehaald waaruit blijkt dat hij wegens zijn problemen of eventuele problemen in de toekomst geen of niet afdoende beroep kon of kan doen op de hulp en de bescherming van de Kosovaarse autoriteiten. Verzoeker gaf immers noch zijn problemen met de veehouder, noch die met S. aan bij de Kosovaarse autoriteiten. Ook de bedreigingen die verzoeker van Sh. ontving naar aanleiding van zijn enige klacht gaf hij niet aan. De Ashkali politiemannoteerde deze klacht en beloofde ze op te volgen. Verzoeker nam zelf echter geen initiatief om te zien hoe de zaken er voor stonden;
- uit de informatie van het Commissariaat-generaal blijkt dat de bescherming die de in Kosovo aanwezige lokale en internationale autoriteiten aan de minderheden bieden als toereikend wordt beoordeeld
- in Kosovo worden reeds geruime tijd geen belangrijke etnisch geïnspireerde incidenten meer gemeld of deden zich al lang geen veiligheidsincidenten meer voor waarbij de RAE-gemeenschap betrokken was. De drie groepen beschikken zo goed als overal over volledige bewegingsvrijheid. In meerdere gemeenten kunnen de RAE vrij bewegen binnen hun eigen gemeente en zelfs daarbuiten en reizen ze regelmatig naar andere gebieden van Kosovo;
- het beleid van de Kosovaarse overheid is gericht op de integratie van de Roma-minderheid en niet op discriminatie of vervolging;
- de documenten die verzoeker neerlegde doen geen afbreuk aan bovenstaande vaststellingen.

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker vraagt om de bestreden beslissing te hervormen en hem de vluchtelingenstatus of de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen of om de bestreden beslissing te vernietigen en het dossier terug over te maken aan het Commissariaat-generaal voor bijkomend onderzoek.

Verzoeker voert vooreerst aan dat het recht van verdediging is geschonden doordat hij geen kopie kan krijgen van het gehoor van zijn neef, zodat hij zich niet kan verdedigen tegen de tegenstrijdigheid waarop de commissaris-generaal zich baseert.

Verzoeker stelt verder dat de commissaris-generaal geen aandacht heeft besteed aan zijn lidmaatschap bij de partij PRYK en dat dit bewijst dat de commissaris-generaal het dossier onzorgvuldig heeft onderzocht.

Vervolgens stelt verzoeker dat zich de vraag stelt of hij de Kosovaarse dan wel de Servische nationaliteit heeft en verwijt hij de commissaris-generaal dat deze hier niet op ingaat en dat hij hier geen onderzoek naar heeft verricht.

Verzoeker voert ook nog aan dat de informatie waarop de commissaris-generaal zich baseert aan hem vreemd is en vaak van een aantal jaar geleden dateert. Verzoeker verwijst in zijn verzoekschrift naar een aantal recente rapporten van Amnesty International die gewag maken van aanhoudende en ernstige discriminatie en vervolging in Kosovo en in Servië.

2.2. De Raad is van mening dat verzoeker niet kan worden erkend als vluchteling en dat hij niet in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming.

De Raad stelt vooreerst vast dat verzoeker zowel bij de Dienst Vreemdelingenzaken als bij het Commissariaat-generaal steeds verklaard heeft dat hij de Kosovaarse nationaliteit bezit (verklaring DVZ, vraag 6; gehoorverslag CGVS 23 maart 2011, 2). Het is in de eerste plaats aan de asielzoeker om de asieldiensten de nodige informatie te verschaffen over zijn nationaliteit zodat deze kunnen overgaan tot het onderzoek van zijn aanvraag. Het komt vervolgens de commissaris-generaal en de Raad toe om te oordelen dat de asielzoeker zijn nationaliteit voldoende aantoonde, dan wel dat het onderzoek van de aanvraag ten aanzien van een ander land dient te gebeuren, of dat dit land niet kan worden bepaald. Gelet op verzoekers verklaringen is de Raad van mening dat de commissaris-generaal terecht heeft gehandeld door het risico op vervolging en op ernstige schade ten aanzien van Kosovo te beoordelen. Ook in zijn verzoekschrift ontkent verzoeker overigens niet dat hij de Kosovaarse nationaliteit heeft. De vraag of verzoeker daarnaast ook de Servische nationaliteit heeft – wat hij op geen enkele wijze aannemelijk maakt – is slechts dienstig in zoverre verzoeker niet kan rekenen op de bescherming van de Kosovaarse autoriteiten en hij een vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade aannemelijk maakt.

De Raad is van mening dat verzoeker zijn asielrelaas niet aannemelijk maakt. De commissaris-generaal heeft immers terecht gesteld dat verzoekers algemene geloofwaardigheid en oprechtheid worden ondergraven doordat hij en zijn neef tegenstrijdige verklaringen hebben afgelegd over hun reis naar België. Verzoeker stelt ten onrechte dat hij zich tegen deze vaststelling niet kan verdedigen omdat hij geen kopie kan krijgen van het gehoor van zijn neef. Het verslag van het gehoor van zijn neef bevindt

zich immers in het administratief dossier (map met landeninformatie, stuk 13) en verzoeker heeft op basis van de wet van 11 april 1994 betreffende de openbaarheid van bestuur het recht om het dossier bij het Commissariaat-generaal te raadplegen en er een afschrift van te ontvangen. Bovendien heeft verzoeker ook de mogelijkheid om tot op de dag voor de zitting het dossier in te zien op de griffie van de Raad (cf. artikel 39/61 van de Vreemdelingenwet). Bijgevolg kan er hier geen sprake zijn van een schending van het recht van verdediging.

De commissaris-generaal heeft ook terecht gesteld dat de ernst van verzoekers problemen moet worden gerelativeerd omdat zijn aanvaring met de veehandelaar reeds van 2000 dateert, omdat hij na zijn mislukte vluchtpoging uit Servië in 2006 geen problemen meer kende met S. en omdat het op zijn minst vreemd is dat zijn familie twee jaar na zijn vertrek nog steeds in Urosevac woont, waar Sh. nog steeds naar verzoeker op zoek zou zijn en zijn familie daarom zo ernstig zou lastigvallen dat zijn broers met school zouden zijn gestopt en zijn vader het huis zou hebben verkocht. Verzoeker betwist deze vaststellingen niet in zijn verzoekschrift.

Daarnaast maakt verzoeker ook niet aannemelijk dat hij in Kosovo niet op bescherming kan rekenen. De bestreden beslissing merkt immers terecht op dat verzoeker noch zijn problemen met de veehouder, noch die met S. bij de Kosovaarse autoriteiten aangaf, dat hij ook de bedreigingen die hij van Sh. ontving naar aanleiding van zijn enige klacht niet aangaf en dat de Ashkali politiemans zijn enige klacht wel degelijk noteerde en beloofde ze op te volgen maar dat verzoeker zelf geen initiatief nam om te zien hoe de zaken er voor stonden. Ook deze vaststellingen betwist verzoeker niet in zijn verzoekschrift. De Raad wijst erop dat internationale bescherming slechts kan worden verkregen bij gebrek aan nationale bescherming. Artikel 1, A, 2 van het Vluchtelingenverdrag, waarnaar wordt verwezen in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, vereist immers dat de asielzoeker de bescherming van zijn land niet kan invoeren, of als gevolg van een vrees voor vervolging niet wil invoeren. Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet vereist dat de asielzoeker zich niet onder de bescherming van zijn land kan stellen of zich wegens een reëel risico op ernstige schade niet onder de bescherming van zijn land wil stellen. Het is dus aan de asielzoeker om alle mogelijkheden tot bescherming uit te putten of te verklaren waarom hij geen beroep deed op de nationale autoriteiten.

Verzoeker stelt in zijn verzoekschrift dat de commissaris-generaal geen aandacht heeft besteed aan zijn lidmaatschap bij de partij PRYK en dat dit bewijst dat de commissaris-generaal het dossier onzorgvuldig heeft onderzocht. Verzoeker geeft in zijn verzoekschrift echter niet aan waarom hij vervolging vreest of waarom hij meent een reëel risico op ernstige schade te lopen als gevolg van dit lidmaatschap. Bovendien maakte hij evenmin bij de Dienst Vreemdelingenzaken noch tijdens het gehoor bij het Commissariaat-generaal melding van problemen wegens zijn lidmaatschap van PRYK. Er kan de commissaris-generaal dan ook niet verweten worden dat hij onzorgvuldig gehandeld heeft, temeer daar uit de bestreden beslissing blijkt dat hij de neergelegde documenten van PRYK wel degelijk onderzocht heeft. De commissaris-generaal stelt daarover in zijn beslissing immers het volgende: *“Uw lidkaart van de Roma partij PRYK, de fax van PRYK, de prints van het attest van de organisatie voor de Bescherming van de Roma in Kosovo (AMDRK), van een attest van Forum voor Roma in Kosovo en van een ‘beslissing’ van Netwerk van Roma-organisaties in Kosovo bevestigen hoogstens uw etnische afkomst, maar ook daar wordt in bovenstaande vaststellingen niet aan getwijfeld. Het feit dat deze laatste documenten in algemene termen vermelden dat u Kosovo verlaten hebt omwille van veiligheidsredenen, doet voorts geen afbreuk aan de bovenstaande vaststellingen m.b.t. de in Kosovo aanwezige beschermingsmogelijkheden. Overigens hebben deze documenten een erg gesolliciteerd karakter en hebben [ze] bijgevolg in wezen geen enkele bewijskracht”.*

Tot slot verwijst verzoeker naar recente rapporten van Amnesty International over Kosovo en Servië en heeft hij kritiek op de algemene informatie waarop de commissaris-generaal zich baseert. De Raad wijst er echter op dat een verwijzing naar een algemene toestand niet volstaat om een vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, a en b van de Vreemdelingenwet aannemelijk te maken, maar dat de asielzoeker zijn concrete problemen aannemelijk moet maken. Uit wat voorafgaat, is reeds gebleken dat verzoeker zijn problemen niet aannemelijk maakt, zodat de verwijzing naar de algemene toestand in Kosovo en in Servië hier verder niet dienstig is.

Bijgevolg maakt verzoeker niet aannemelijk dat hij gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, a en b van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker toont ook niet aan en er is geen gegeven voorhanden dat er op dit ogenblik in zijn land van herkomst een toestand heerst zoals omschreven in artikel 48/4, § 2, c van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negentien juli tweeduizend en elf door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken

dhr. T. BARBE,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. BARBE

A. VAN ISACKER